

A *Nocardia uniformis* n. sp. morfológiája és fiziológiája

MARTON MÁRIA és SZABÓ ISTVÁN

MTA Talajbiológiai Kutatólaboratórium, Sopron

A szikestalajok mikrobiológiájára vonatkozó viszonylag nem nagyszámú irodalomban, aránylag kevés adatot találunk e talajokra jellemző mikroszervezetek közelebbi faji leírására, ezzel szemben e munkák elsősorban az egyes ún. fiziológiai csoportok (ammonifikálók, nitrifikálók, stb.) általánosságban vett ökológiai igényeit, így pl. sótűrőképességét, stb. ismertetik, jóllehet e csoportok rendkívül eltérő fiziológiai aktivitású fajokból tevődnek össze, és ezért ezek együttesére vonatkozó élettani karakterisztikák mindig bizonytalanok és az esetek többségében nem reprodukálhatók. Abból a célból, hogy a hazai szikesek fontos talajképző folyamataiban szerepet játszó mikroszervezeteket megismerjük, vizsgálat alá vetettünk egy a Hortobágyon igen nagy kiterjedésben fellelhető talajtípus, egy erősen degradált (szologyosodott [10]) és a szoloncsákosodás határozott jeleit is mutató, réti eredetű szolonyectalaj különböző sugárgomba szintközösségeit. E vizsgálatok során izoláltuk a jellegzetesen e talaj B₁-szintjének alsó határán növekvő és a *Nocardia*-genusba tartozó sugárgombák tenyészeit, melyek valamennyien azonos és az eddig leirtaktól jól megkülönböztethető új fajnak bizonyultak.

Az általunk *Nocardia uniformis* n. sp.-ként elnevezett sugárgomba vizsgálatára vonatkozik alanti tanulmányunk.

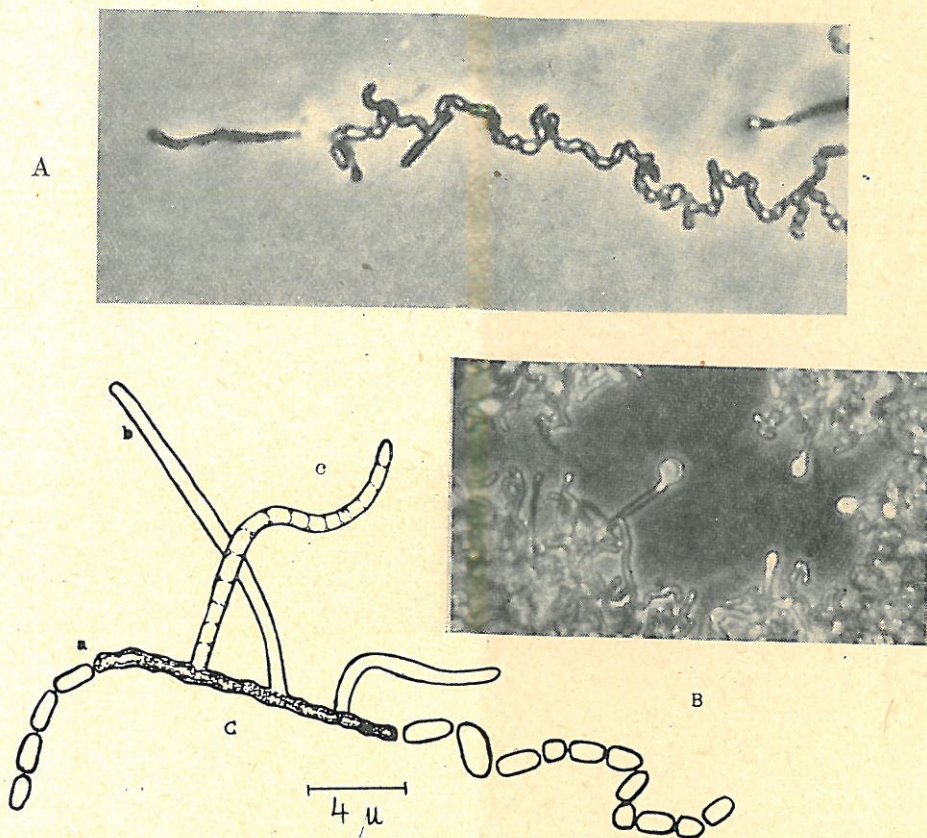
***Nocardia uniformis* nova species**

E faj törzsei kezdetben jól fejlett, elágazó micéliumot fejlesztenek, melynek ágai már a tenyészet első óráiban folyamatosan szétesnek hosszabb és rövidebb pálcákra és viszonylag kevésé kokkusokra. Ezek mérete: 0,7—1,1 × 1,1—4,0 u. Az előregedett kultúrákban gyakran találunk felfúvódott, bunkó, palack, stb. alakú képleteket. Az általában gyéren fejlődő levegőmicélium fonalai egyenesek és hullámosak, némelykor elágazóak. Nem szepáltak. Egyesekben hosszúkás oidiospórák kialakulása figyelhető meg. A mikromorfológiai viszonyokat glukóz-aszparagin-agaron nedveskamra tenyészetben az 1. ábra szemlélteti.

A telepek sohasem lágyak vagy kenőcsszerűek. Ezzel szemben összenőnek a táptalajjal és abba gyengén behatolnak. Felületük enyhén ráncos, gyűrődött és sohasem fénylő. Konzisztenciájuk mindig tömör, kaccsal nehezen leválaszthatóak és csak az előregedő tenyészetek válnak lazább állományúvá. A micélium Gram-pozitív és nem saválló. (Fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy a savállóképeség vizsgálatot Gordon és Smith [4] szerint végeztük, így a tenyészeteket 5 napig inkubáltuk 28 C°-on a következő összetételű tápközegen: pepton: 5,0 g; húskivonat: 3,0 g; agar: 15,0 g; glicerin: 7,0%(!); deszt. víz: 1000 ml; pH 7,0, ezután preparátumokat állítottunk elő tárgylemezen, levegőn szárítottuk majd, karbolfukszin oldattal 5 percig melegítve

festettük, vezetéki vízzel mostuk és savanyú alkohollal [sósav conc. 3 ml, 95% alkohol 97 ml] szintelenítettünk. Utánfestés metilénkékkel.)

A *N. uniformis* törzseinek kulturális tulajdonságait az alanti tápközegeken vizsgáltuk: 1. Szintetikus-agar (adatok %-ban): K_2HPO_4 0,1; $MgSO_4$ 0,05; KCl 0,05;

1. ábra

Nocardia uniformis n. sp. A. Rövid pálcákra és kokkusokra feldarabolódó vegetatív micélium. B. Bunkóalakú képződmények az előregedő tenyészetben. C. Sematikus rajz. a) a szét darabolódó szubstratumicélium, b) a levegő micélium fonala és c) hengeres spórák kialakulása. (A és B felv. obj.: Ph HI 90, ok. Projekt. 6,3 : 1, az A négy napos, a B kilenc napos nedveskamra tenyészet glukóz-aszparagin-agaron)

$FeSO_4$ 0,001; $NaNO_3$ 0,2; glicerin 3,0; agar 1,5. 2. Szintetikus tápoldat: mint az előbbi agar nélkül. 3. Glukóz- KNO_3 -tápoldat: glukóz 2,0; KNO_3 1,0; NaCl 0,1; K_2HPO_4 0,1; $MgSO_4$ 0,005; $FeSO_4$ 0,001; $CaCO_3$ nyomok. 4. Pepton-glukóz-agar: pepton 0,5; glukóz 1,0; KH_2PO_4 0,1; $MgSO_4$ 0,5; agar 1,5. 5. Glukóz-aszparagin-agar: glukóz 1,0; aszparagin 0,05; K_2HPO_4 0,05; agar 1,5. 6. Glukóz-tripton-agar: glukóz 1,0; tripton 0,5; K_2HPO_4 0,05; NaCl 0,05; $FeSO_4$ 0,001; H_2O 0,01; agar 2,0. 7. Maltóz-agar: Pridham—Gottlieb szintetikus alaptáptalaj 1,0% maltózzal mint C-forrással (összetételét lásd ott). 8. Keményítő-agar: oldható keményítő 1,0; KNO_3 1,0; NaCl 0,1; K_2HPO_4 0,1; $FeSO_4$ 0,01; $MgSO_4$ 0,01; $CaCO_3$ nyomok.; agar 1,5.

9. Pepton-húskivonat-agar: pepton 0,5; húskivonat 0,5; NaCl 0,5; agar 1,5. 10. Pepton-glicerin-agar: pepton 1,0; húskivonat 0,5; NaCl 0,5; glicerin 1,5; agar 1,8. 11. Burgonya-agar: glukóz 2,0; agar 1,8; deszt. víz 1000 ml, ehhez még 200 g paszírozott burgonya. 12. Sárgarépa-agar: agar 1,8; 1000 ml deszt. vízre 350 g paszírozott sárgarépa. A felsorolt táptalajok közül az 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9 Lindenbein [6], a 6, Burkholder és munkatársai [3], végül a 10, 11, 12 Baldacci és munkatársai [1] alapján.

A *Nocardia uniformis* legjellegzetesebb tulajdonsága, hogy tenyészeinek habitusa, színe, a levegőmicéliumképzés mértéke stb., a legkülönbözőbb összetételű táptalajokon is viszonylag nagyon csekély eltérést mutat. Így valamennyi táptalajon enyhén ráncosak, gyengén fejlett porszerű, fehéres levegőmicéliummal bevonva. A kolóniák színe mindig sárganarancs. Ez a szín sohasem megy át vörösbe vagy pirosba, hasonlóan tiszta sárgába sem. Oldódó, a tápközegbe hatoló pigment jelenlétét egyetlen felsorolt tápközegben, a tenyészetek fejlődésének egyetlen periódusában sem észleltünk. A különböző táptalajokon a kultúrák csupán árnyalatbeli eltéréseket mutattak. Így pl. pepton-húskivonat-agaron a kolóniák színeződése az átlagosnál valamivel halványabb tónust öltött és a levegőmicéliumképzés is redukáltabb volt. Ezzel szemben gelatinán (lásd később) a sárganarancs színeződés valamivel élénkebb, a levegőmicéliumképzés valamivel erősebb volt a szokottnál. A leghalványabb színárnyalat szintetikus tápoldatban és glukóz-KNO₃-tápoldatban volt észlelhető. Az előbbi esetében a tenyészetek világos gyengén narancssárga, felületi lepelszerű bevonatot képeztek, levegő micélium nélkül, vagy annak legfeljebb csak nyomaival. Az utóbbi esetében alámerült, az aljzatra tapadó csaknem színtelen — vagy igen gyengén sárganarancs — pontszerű telepek, melyek fejlődése egyébként is igen gyenge volt. A faj megnevezése (*uniformis*) a kulturális tulajdonságainak a tápközeg összetételétől független nagyfokú azonosságára vonatkozik.

A *Nocardia uniformis* n. sp. fiziológiája

Bevezetőül a *Nocardia*-genus fajainak elkülönítésénél használt néhány fontos élettani tulajdonságra utalunk:

A *Nocardia uniformis* n. sp. a zselatint nem folyósítja,
 a tejet nem peptonizálja és nem koagulálja,
 a keményítőt nem hidrolizálja,
 a szaharózt nem invertálja,
 a nitrátokat nitritekig igen erősen redukálja,
 a cellulózt nem bontja,
 paraffinon csak nagyon gyengén és elégtelenül
 növekedik.

Mindezekhez még a következőket kell megjegyezni: a tenyészetek hemolízist nem tanúsítanak, kénhidrogént nem produkálnak, fehérjéken barna színanyagot nem képeznek, földszagot nem árasztanak, a légköri nitrogént nem kötik meg, viaszon gyenge vagy közepes mértékben növekednek, a zsírbontást nem tanúsítják, bakteriolitikus képességet az *Escherichia coli*, *Staphylococcus albus*, *Sarcina lutea* vagy a *Mycobacterium mocosum*-nak mint a tápközegbe juttatott egyetlen N-forrásnak a jelenlétében nem tanúsítanak, növekedési optimumuk 12 és 37 °C között van, 4 és 70 °C között alig, továbbá 49 °C körül egyáltalán nem növekednek.

C- és N-források értékesítése: Pridham és Gottlieb [9] szintetikus agar tápközegén vizsgáltuk (összetétele (NH₄)₂SO₄ 2,64 g; KH₂PO₄ 2,38 g; K₂HPO₄ 5,65 g; MgSO₄ · 7 H₂O 1,00 g; CuSO₄ · 5 H₂O 0,0064 g; FeSO₄ · 7 H₂O 0,0011 g;

MnCl₂ · 4 H₂O 0,0079 g; ZnSO₄ · 7 H₂O 0,0015 g; mosott agar 15,00 g; deszt. víz 1000 ml) pH 6,8—7,0 mellett, mégpedig különböző N-forrásokkal alkalmazva (Nitrogén conc. 280 mg/l) 1,0% glukóz mint C-forrás jelenlétében, vagy különböző C-források felhasználásával (NH₄)₂SO₄ jelenlétében. A C-forrás szénhidrátok és többértékű alkoholok esetében 1,0%, míg az 1 és több bázisú zsírsavak Na-sói esetében 0,15%. A karbamidot és a szénforrások többségét (kivéve a Na-citrát, dulcít, dextrin, i-inosit, keményítő glikogén) Seitz-EK szűrőn át sterilizáltuk. Inkubálás 28 C°-on 14 napig. Az eredmények (0 = értékesítés teljes hiánya; ± = növekedés nyomokban; + = gyenge növekedés; ++ = közepes növekedés; +++ = erős és ++++ igen erős növekedés):

L-Glutaminsav	++ — +++	L-Cisztin	0 — ±
DL-Aszparaginsav	++ — +++	DL-Metionin	0
L-Aszparagin	++ — +++	L-Tirozin	± — +
DL-Alanin	+ ++ — +++ +	DL-Triptofan	±
Glikokoll	++ — +++	Pepton (Difco)	++ — +++ +
L-Hisztidin	++ — +++ +	Nukleinsav	++ — +++ +
L-Arginin	± — +	Karbamid	+ — ++
DL-Treonin	0	NH ₄ NO ₃	+ — ++
DL-Valin	++ — +++	(NH ₄) ₂ SO ₄	++ — +++ +
DL-Norvalin	±	(NH ₄) ₂ CO ₃	++ — +++ +
DL-Szerin	+	NH ₄ Cl	± — +
DL-Leucin	± — +	NaNO ₃	+++ — +++ +
DL-Ornitin	±	NaNO ₂	0
L-Cisztein	++ — +++	kontrol (N-nél- kül)	0 — ±
L-Ramnóz	0	Glikogen	0
D-Xilóz	0	Dulcít	0
D-Galaktóz	0	Glicerín	++ — +++ +
L-Arabinóz	0	D-Mannit	+++
D-Fruktóz	++ — +++	i-Inozit	+ — ++
D-Mannóz	±	D-Szorbit	±
DL-Sorbóz	0	Szalicin	0
D-Cellobióz	+++ +	Inulin	0
D-Laktóz	0	Na-Citrát	0
D-Maltóz	±	Na-Tartarát	0
Szaharóz	0	Na-Malonát	0
D-Raffinóz	0	Na-Oxalát	0
Dextrin	0	Na-Acetát	0 — +
Keményítő	0	Na-Formiát	0
		Kontrol (C-nélkül)	0

Mint látható a C- és N-értékesítő spektrum igen jellegzetes, így egész sor fontos C-forráson semmiféle növekedést a tenyészetek nem tanúsítottak, ami teljes párhuzamot mutat e faj egyéb téren is megnyilvánuló szűkkörű fiziológiai teljesítőképességével.

A C-források értékesítésére vonatkozó vizsgálatokat megismételtük McClung [8] szintetikus alaptápközegén is, NaNO₃ mint N-forrás jelenlétében, folyadék és szilárd (agar-) kulturákban. A C-forrás értékesítési spektrum e kísérleti kombinációban is teljesen azonosnak mutatkozott.

Növekedés különböző pH-értékek mellett: A *N. uniformis* tenyészei számára kedvező növekedési feltételeket biztosító glukóz-tápanyag (10,0 g glukóz; 5,0 g pepton; 5,0 g húskivonat; 5,0 g NaCl, 1000 ml vez. víz, pH 7,1) kiinduló pH értékeit pH 3,9;

4,4; 6,9; 7,8; 8,5; 10,0-re állítottuk be és állókultúrákban (40-40 ml.) 28°C-on 14 napig figyeltük a növekedést. Az eredmények szerint pH 3,9-nél növekedés egyáltalán nem volt tapasztalható és a kultúrfolyadék kiinduló pH-értéke sem változott meg. pH 4,4 kiinduló érték mellett gyengétől közepesig terjedő fejlődés mutatkozott és a végső pH-érték a 14-ik napon 5,4-re emelkedett. pH 6,9—10,0-ig a fejlődés egyformán minden fokozatban erős volt és a növekedésben különbség nem mutatkozott. A tenyészfolyadék pH értékei 14 nap alatt 6,9-ről 7,9-re, 7,8-ról 8,0-ra, 8,56-ról 8,4-re, 10,0-ről 8,7-re emelkedtek, ill. süllyedtek. Ezekből az adatokból látható, hogy a *Nocardia uniformis* pH optimuma határozottan a lúgos körletbe esik, sőt igen magas pH értékek mellett is (pH 10,0) változatlanul erős növekedést mutat. A savanyú, neutrális vagy a gyengén lúgos kultúrfolyadékok pH értékeit felfelé tolja el és kb. pH 8,0 kiinduló érték felett jelentkezik az ellenkező tendencia a magas hidroxilionkoncentráció csökkenése, amit védekezési mechanizmusnak foghatunk fel.

Sótűrés: E vizsgálatokat a következő összetételű alaptápközegen végeztük el: glicerin 10,0 g; glukóz 1,0 g; aszparagin 0,5 g; $(\text{NH}_4)_2\text{HPO}_4$ 0,1 g; K_2HPO_4 1,0; MgSO_4 0,2 g; CaCl_2 0,1 g; FeCl_3 nyomok; deszt. víz 1000 ml. Az álló-folyadék-kultúrákat (40-40 ml.) termosztátban 28°C-on 14 napig inkubáltuk.

A *N. uniformis* tenyészetek fejlődését 30% $\text{Na}_2\text{SO}_4 \cdot 10 \text{H}_2\text{O}$ -t tartalmazó tápközegben még ki tudtuk mutatni. A növekedési aktivitás 15%-ig erős, 15—23%-ig közepes, 23—28%-ig gyenge, 28—30%-ig igen gyenge volt. 30%-on felül növekedést nem észleltünk. Bizonyos mértékig hasonló volt a helyzet $\text{MgSO}_4 \cdot 7 \text{H}_2\text{O}$ esetében is. Itt még 25% jelenlétében is erős növekedés volt, míg 30%-nál már gyenge. 10—11% NaCl koncentráció még gyenge növekedést biztosított, de ezen értékek felett fejlődést nem lehetett kimutatni. 6% NaCl koncentráció jelentette a legmagasabb sószintet, mely még normális tenyészkép kialakulását tette lehetővé. A *N. uniformis* tenyészetek viselkedése KCl-jelenlétében alig mutatott eltérést a NaCl-on tapasztaltaktól. 8% NaNO_3 - még erős, 9—10% közepes, végül 14% nagyon gyenge, 8% $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ erős, 10% közepes, 12% igen gyenge, végül 0,4% Na_2CO_3 csak igen gyenge növekedést biztosított.

Antagonista tulajdonságok: A tenyészetek aktivitását a következő tesztorganizmusokkal szemben vizsgáltuk: *Escherichia coli*, *Bac. subtilis*, *Rhizobium meliloti*, *Sarcia lutea*, *Serratia marcescens*, *Staphylococcus albus*, *Saccharomyces carlsbergiensis*, *Streptomyces floridiae*, *Str. sp. M-15*, *Trichotecium roseum*, *Aspergillus niger*. Három módszert alkalmaztunk: 1. Előtenyésztés szintetikus tápoldatban, állókultúrában 14 napig, majd tesztelés a lyukteszt módszerrel az alkalmazott tesztorganizmus igényeinek megfelelően Bouillon-X-agaron vagy glukóz-aszparagin-agaron vagy savanyú glukóz-pepton-tápközegen. 2. Előtenyésztés rázatott kultúrában glukóz-pepton-húskivonat tápközegben, majd vizsgálat a lyukteszt módszerrel, és végül 3. Előtenyésztés 5 napig Cohn-agaron, majd a tesztmikróba felvitele ezen agar felületére, 3 ml a kérdésszerű teszt fejlődése számára kedvező tápközegben. Az eredmény minden esetben negatív.

Ellenállóképesség antibiotikus behatásokkal szemben: A *N. uniformis* tenyészetei a fenti módszerekkel vizsgálva, a kérdésszerű szolonecetalajból kitenyésztett összes sugárgomba között (22 faj és változat) a legnagyobb ellenállóképességét tanúsították. Néhány törzssel szemben mutattak csupán gyenge érzékenységet.

Megjegyzések a *N. uniformis* ökológiájára vonatkozóan

¶ A *Nocardia uniformis* nem egyenletesen települt az általunk vizsgált talaj egész mélységében, hanem előfordulása az oszlopos szerkezetű B₁-szint alsó határára esik. Ebben a szintben előforduló sugárgombák fiziológiailag mintegy átmenetet képeznek

a degradált A-szint és a B₂-szint actinomiceta népsége között. Amíg az A-szintben az alacsony sótűrőképességű fajok (így pl. a *Streptomyces longispororuber*, *Str.* törzsek a *S. flavovirens* rokonsági körből, *Str. odorifer*, *Str. flaveolus*,) *Str. flavochromogenes* stb. uralkodnak, addig a B₂-szintben a sókedvelő és fokozottan szódaturó alakok (elsősorban a *Str. sterilis albus*) jutnak előtérbe. A B₁-szintben a *Str. ruber* csoportba tartozó törzsek, a *Str. roseochromogenus*, a *Str. viridoniger* [12], a *Str. fulvissimus* és a *N. uniformis* nagy vagy közepes sótűrő képességű törzsei dominálnak. Ez teljesen párhuzamos a magas sókoncentrációjú altalajvíznek a mélység felé egyre jobban érvényre jutó hatásával, amint arról más helyen részletesen beszámoltunk [7]. Érdemes megjegyezni, hogy e talajban, korábbi adatainkkal is megegyezően [11], a nagy antibiotikus hatóképességű fajok (pl. *Str. graminearis*, stb.) fontos szerepet játszanak. A *N. uniformis* egyáltalán nem hatott saját talajának egyetlen sugárgomba fajára ill. törzsére sem. Talán fennmaradását és szaporodását e mikroflórában, többek között az igen nagy — a gátló hatásokkal szemben megnyilvánuló, ellenállóképességének is köszönheti. Figyelemre méltó — és nagy ökológiai jelentőségű — e faj erőteljes növekedésének ténye magas 10,0 körüli pH értékek mellett is.

Megjegyzések a *N. uniformis* rendszertani helyére vonatkozóan

A sugárgombák és így a *Nocardia*-genus felosztásának ingatag rendszertani alapjait figyelembe véve a *N. uniformis* legközelebbi faji rokonsági körét megjelölni még nem lehet. Mind speciális C- és N-forrás értékesítő spektrumát [8], mind kulturális és fiziológiai tulajdonságait [2, 5, 13] tekintve karakterisztikusan eltér az eddig leírt fajoktól. A legfontosabb tény, amit e faj leírásánál hangsúlyoznunk kell az, hogy a *N. uniformis* az eddig ismeretessé vált és az irodalomban szereplő valamennyi aktinomiceta faj (*Streptomyces*, *Nocardia*) között a legszegényebb C-forrás értékesítő spektrummal rendelkezik. Az értékesítés még olyan C-forrásokra sem terjed ki, mint mannóz, dextrin és inulin, melyet eddigi ismereteink szerint minden *Nocardia* faj hasznosít. E tekintetben fajunkat a *N. rangoonensis* [8] — egy egészen más kulturális tulajdonságú faj — ATCC 6860 jelzésű törzse közelíti meg, de ez is potensebb és a fenti három C-forrást is jól hasznosítja. Mindennek nagy rendszertani jelentőséget kell tulajdonítanunk, mivel a legújabb vizsgálatok szerint [8, 9, 14, stb.] a különböző C-forrásokkal szembeni magatartás a sugárgombafajok egyik jellegzetesebb és legstabilabb tulajdonságának tekinthető. A tenyészetek laboratóriumi tápközegen tovább oltva eddig sajátágaikban stabilaknak bizonyultak. A vizsgálatainkat dokumentáló tenyészpéldányokat a soproni Talajbiológiai Kutatólaboratórium gyűjteményében helyeztük el megőrzés végett.

Összefoglalás

Morfológiai, kulturális és fiziológiai leírását adjuk egy degradált szolonyectalajból izolált új *Nocardia* fajnak (*N. uniformis* n. sp.). E faj az oszlopos B₁-szint jellegzetes alakja és annak a fiziológiailag átmeneti jellegű mikroflórának tagja, amely az A-szint alacsony sótűrőképességű erőteljesen növekvő, jól spórázó, szárazságtűrő, és a B₂-szint magas sótűrő és sódaellenállóképességű, de gyenge fiziológiai aktivitású sterilis mikróbanépsége között helyezkedik el.

Érkezett: 1957. augusztus 17.

Irodalom

- [1] Baldacci E., Spalla, C. & Grein A.: Arch. Mikrobiol. 20. 347. 1954.
 [2] Bergey's Manual of Determinative Bacteriology, 6 th Ed. Williams and Wilkins Co. Baltimore. 1949.
 [3] Burkholder, P. R. & all.: Bull. Torrey Bot. Club. 82. 108. 1955.
 [4] Gordon, E. R. & Smith, M. M.: J. Bact. 69. 147. 1955.
 [5] Kraszilnyikov, N. A.: Opredeletelj bakterij i Aktinomisetov. Izd. Akad. Nauk. SSSR. Moszkva. 1949.
 [6] Lindenbein, W.: Arch. Mikrobiol. 17. 361. 1952.
 [7] Marton, M., Szabolcs, I. & Szabó, I.: Közlés alatt.
 [8] McClung, N. M.: J. Bact. 68. 231. 1954.
 [9] Pridham, T. G. & Gottlieb, D.: J. Bact. 56. 107. 1948.
 [10] Szabolcs, I.: Hortobágy talajai. Mezőgazd. Kiadó, Budapest. 1954.
 [11] Szabó, I.: Agrokémia és Talajtan. 5. 433. 1956.
 [12] Szabó, I. & Marton, M.: Egy szikes talaj sugárgombaflórája rendszertani alapvetése. Acta Botanica Hung. Megj. alatt.
 [13] Waksman, S. A. & Lechevalier, A.: Actinomycetes and their antibiotics. Williams and Wilkins Comp. Baltimore, 1953.
 [14] Záhner, H. & Ettlänge, L.: Arch. Mikrobiol. 26. 307. 1957.

МОРФОЛОГИЯ И ФИЗИОЛОГИЯ NOCARDIA UNIFORMIS N. SP.

Мартон, М. и Сабо, И.

Лаборатория Почвенной Биологии Академии Наук Венгрии, г. Шопрон

Резюме

В статье описываются морфологические, физиологические и культурные свойства нового вида *Nocardia* (*Nocardia uniformis* n. sp.) выделенного из деградированного солонца. Этот вид является характерным представителем столбчатого B_1 горизонта, и членом микрофлоры переходного характера, которая находится между микрофлорой горизонта A_1 , характеризующейся низкой солевойносливостью и микрофлорой горизонта B_2 , характеризующейся высокой солевойносливостью и устойчивостью против соды.

Рисунок 1. *Nocardia uniformis* n. sp. А. Вегетативная мицелла, раздрёблённая на короткие палочки и кокки. В. Булавковидные образования в стареющих культурах. С. Схематичный рисунок а., раздробляющаяся мицелла б., нитки воздушной мицелл лис., образование цилиндрических спор. Культура А — четырёхдневная, В — девятидневная в влажной камере на глюкозоаспарагино-агаре.

Morphology and Physiology of *Nocardia uniformis* n. sp.

Mrs. M. MARTON and I. SZABÓ

Research Laboratory for Soil Biology of the Hungarian Academy of Sciences,
Sopron

Summary

Data referring to the morphology, physiology and cultures of a new species of *Nocardia* (*N. uniformis* n. sp.) isolated from a degraded solonetz soil are given. The new species represents a characteristic type of microorganisms in horizons B_1 of columnar structure, and pertains to the microflora of physiologically intermediate nature, classified as that lying between the microbial atpopulations of poor salt resistance in horizon A_1 on one hand, and those of high salt and soda resistance in horizon B_2 , on the other.

Fig. 1. *Nocardia uniformis* n. sp. A) Vegetative mycelium consisting of short bacilli and cocci. B) Mallet-shaped formations in aged cultures. C) Schematic figure: a) decomposing substrate mycelium, b) mycelium threads in air, c) formation of cylindrical spores.
 (Photographs A and B: objective Ph HI 90, ocular Projekt. 6,3 : 1. Figure A shows a 4-days old, Fig. B a 9-days old moist-box culture on glucose-asparagin-agar.)

La morphologie et la physiologie de *Nocardia uniformis* n. sp.

Mme M. MARTON et I. SZABÓ

Laboratoire de Recherches de la Biologie du Sol de l'Académie Hongroise des Sciences, Sopron

Résumé

Dans notre étude nous présentons la description morphologique d'une nouvelle espèce de *Nocardia* (*Nocardia uniformis* n. sp.) isolée à partir d'un sol solonetz dégradé. Cette espèce est la forme caractéristique de l'horizon prismatique B₁. Elle est membre de la microflora à caractère physiologique transitoire, intermédiaire entre la microflora d'un pouvoir de résistance faible envers les sels de l'horizon A et celle supportant bien la haute teneur en sels et en soude de l'horizon B₂.

Fig. 1. *Nocardia uniformis* n. sp. A. Mycelium végétatif se divisant en bâtonnets courts et cocci. B. Formations renflées au bout dans les cultures vieillissantes. C. Dessin schématique: a) mycèle de substrat en voie de division, b) hyphes du mycèle aérien, c) formation des spores cylindriques. (A et B: obj. Ph HI 90, oc. project. 6,3 : 1. A est une culture de 4 jours, B une culture de 9 jours en chambre humide sur gélose à glucose-asparagine.)

Die Morphologie und Physiologie von *Nocardia uniformis* n. sp.

Frau M. MARTON und I. SZABÓ

Bodenbiologisches Forschungslaboratorium der Ungarischen Akademie der Wissenschaften, Sopron

Zusammenfassung

In unserer Abhandlung geben wir die morphologische, kulturelle und physiologische Beschreibung einer neuen Art von *Nocardia* (*Nocardia uniformis* n. sp.) die wir aus einem degradierten Solonetz-Böden isolierten. Diese Art ist eine charakteristische Form des prismatischen B₁-Horizontes und ist ein Glied der Mikroflora von physiologisch Übergangscharakter die eine Stelle zwischen der schwach salzresistenten Mikroflora des Horizontes A und der stark resistenten Mikroflora des Horizontes B₂ hat.

Abb. 1. *Nocardia uniformis* n. sp. A. Vegetatives Myzel sich in kurze Stäbchen und Kokken aufteilend. B. Keulenformige Bildungen in der sich alternden Kultur. C. Schematische Zeichnung a) das sich aufteilende Substrat-Myzel, b) Hyphen des Luftmyzels, c) Bildung von zylindrischen Sporen (Aufn. A und B Obj.: Ph HI 90, Oc. Project 6,3 : 1, A ist eine Kultur von 4 Tagen, B von 9 Tagen in der feuchten Kammer auf Glucose-Asparagin-Agar).